

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715211822
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8715211822.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Viery Zolákovej a JUDr. Milana Majerníka, v spore žalobkyne: M. M. F., G.. XX.XX.XXXX, K. K. XXXX/XXX, XXX XX O. - A. A., právne zastúpenej JUDr. Mikulašom Pavlikom, advokátom, so sídlom Š. Kukurú 14, 071 01 Michalovce, IČO: 35538473, proti žalovanému: V. Š., G.. XX.XX.XXXX, K. A. XXX/XX, XXX XX K., právne zastúpenému JUDr. Romanom Škerlíkom, advokátom, so sídlom Letná 61, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 42109264, za účasti intervenienta na strane žalovaného KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 939,49 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 14C/109/2015-316 z 29. apríla 2021 takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok vo výroku I. v časti o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 939,49 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 10. marca 2015 do zaplatenia s upresnením predmetu konania v záhlaví rozhodnutia súdu prvej inštancie na sumu 939,49 eur s príslušenstvom.

II. Vo zvyšnej časti výroku I. o zaplatenie sumy 175,98 eur s príslušenstvom zrušuje rozsudok a konanie zastavuje.

III. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou voči žalovanému doručenu Okresnému súdu Poprad 08. októbra 2015 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej titulom náhrady škody 939,49 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 10. marca 2015 do zaplatenia. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že žalovaný ako vodič motorového vozidla EČV: O. 11. februára 2015 na F. X. M. Z. O. nedal prednosť jej motorovému vozidlu značky U. R., EČV: O. prechádzajúcemu po hlavnej ceste, narazil do ľavej strany jej motorového vozidla a z miesta činu ušiel, čím spôsobil škodu na jej motorovom vozidle. Poistnú udalosť 06. februára 2015 nahlásila vedľajšiemu účastníkovi, ktorý 20. februára 2015 vykonal obhliadku motorového vozidla a 25. februára 2015 vykonal doobhliadku motorového vozidla. Obchodná spoločnosť M. T., A. P. U. jej vyhotovila kalkuláciu opravy, podľa ktorej náklady na opravu predstavovali 1.624,02 eur. Jej motorové vozidlo bolo opravené, pričom na sumu určenú kalkuláciou jej bola 02. marca 2015 vystavená faktúra č. X/XXXX, ktorú uhradila.

2. Okresný súd Poprad rozsudkom, č. k. 14C/109/2015-160 z 22. februára 2019 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 939,49 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 10. marca

2015 do zaplataenia do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením.

3. Proti tomuto rozsudku podali odvolania žalovaný a intervenient na strane žalovaného, o ktorých rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením, č. k. 3Co/154/2019-202 z 12. mája 2020 tak, že zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení tohto rozhodnutia odvolací súd okrem iného uviedol, že v ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie riadne sa vysporiadať s výškou škody a primeranosťou nákladov na opravu vozidla žalobkyne a rovnako posúdiť opodstatnenosť ňou vynaložených nákladov na opravu vozidla. Za týmto účelom súd prvej inštancie zistí stanovisko intervenienta, z akých dôvodov plnil žalobkyni iba sumu vo výške 684,53 eur, teda z akých dôvodov neuhradil žalobkyni výšku škody, ktorú požadovala na základe ňou predloženej faktúry č. X/XXXX zo dňa 02.03.2015, nachádzajúcej sa na č. I. 10 súdneho spisu. Až následne po predložení komplexného stanoviska intervenienta súd následne ustanoví znalca za účelom zistenia výšky škody s prihliadnutím na primeranosť nákladov na opravu vozidla žalobkyne. Pred ustanovením súdneho znalca, poskytne súd prvej inštancie sporovým stranám priestor pre polozenie otázok znalcovi, ktorých opodstatnenosť, ako aj formuláciu sám vyhodnotí a následne v konaní ustanoví znalca za účelom zistenia skutočnej výšky škody. Následne bude povinný súd prvej inštancie vyhotoviť rozhodnutie vo veci samej, ktoré bude spĺňať náležitosti podľa ust. § 220 ods. 1, 2 CSP tak, aby rozhodnutie obsahovalo aj voľné hodnotenie dôkazov predložených stranami sporu, s konkrétnym záverom súdu prvej inštancie či žalobu zamietá alebo jej vyhovuje a z akých dôvodov, čo považuje za sporné a čo považuje medzi stranami za nesporné, čo považuje za preukázané a čo považuje za nepreukázané.

4. Po vrátení veci odvolacím súdom Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 1.115,47 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 10. marca 2015 do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením.

5. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ustanovení § 420 ods. 1, § 427 ods. 1, § 443, § 511 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 4 ods. 1, ods. 2, § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“), čl. 3 ods. 1 smernice Rady 72/166/EHS z 24. apríla 1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, čl. 22, čl. 36 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES zo 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti.

6. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tým, že žalovaný ako vodič motorového vozidla EČV: O. 11. februára 2015 na F. X. M. Z. O. nedal prednosť motorovému vozidlu žalobkyne značky U. R., EČV: O. prechádzajúcemu po hlavnej ceste, narazil do ľavej strany motorového vozidla žalobkyne a z miesta činu ušiel, čím spôsobil škodu na motorovom vozidle žalobkyne. Žalobkyňa poistnú udalosť 06. februára 2015 nahlásila vedľajšiemu účastníkovi, ktorý 20. februára 2015 vykonal obhliadku motorového vozidla a 25. februára 2015 vykonal doobhliadku motorového vozidla. Obchodná spoločnosť M. T., A.. P. U.. vyhotovila žalobkyni kalkuláciu opravy, podľa ktorej náklady na opravu predstavovali 1.624,02 eur. Motorové vozidlo žalobkyne bolo opravené, pričom na sumu určenú kalkuláciou bola žalobkyni 02. marca 2015 vystavená faktúra č. X/XXXX, ktorú žalobkyňa uhradila. Intervenient na strane žalovaného žalobkyni uhradil 684,53 eur a doručil žalobkyni vyjadrenie likvidátora, ktorý bez akéhokoľvek prehľadu zníženia poistných plnení ukončil šetrenie poistnej udalosti. Žalobkyňa s týmto vyjadrením likvidátora nesúhlasila a tento svoj nesúhlas oznámila intervenientovi na strane žalovaného listami zo 17. marca 2015 a 07. apríla 2015. Intervenient na strane žalovaného listom z 15. apríla 2015 oznámil žalobkyni, že zotrváva na svojom pôvodnom stanovisku. Za opravu poškodenia motorového vozidla podľa zápisu o obhliadke poškodeného vozidla č. XXXXXXXXXXXX vystavil podnikateľský subjekt Z. R. - U., služby žalobkyni faktúru, ktorú žalobkyňa uhradila. Znaleckým posudkom bola škoda na motorovom vozidle žalobkyne vyčíslená na sumu 1.800,- eur.

7. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že zodpovednosť prevádzkovateľa (vlastníka) motorového vozidla za škodu podľa § 427 Občianskeho zákonníka možno uplatniť, ak sú splnené nasledovné predpoklady zodpovednosti za škodu: porušenie právnej povinnosti, vznik škody ako majetkovej ujmy, existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou. To však nevyklučuje zodpovednosť vodiča dopravného prostriedku, ktorý spôsobil škodu pri škodovej udalosti porušením právnej povinnosti. Poškodený si môže uplatňovať právo na náhradu škody voči prevádzkovateľovi motorového vozidla (žalovaný v 1. rade) podľa § 427 Občianskeho zákonníka na základe objektívneho princípu rovnako ako proti vodičovi dopravného prostriedku (žalovaný v 2. rade) podľa § 420 Občianskeho zákonníka na základe zodpovednosti založenej na prezumovanom zavinení (rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32Cdo/2837/2006). Pri občianskoprávnej zodpovednosti za škodu vzniká záväzkovo-právny vzťah medzi tým, kto za škodu zodpovedá a medzi poškodeným. Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je, že niekto porušil určitú povinnosť a porušením tejto povinnosti spôsobil inej osobe škodu. Protiprávnosť konania predpokladá faktické správanie sa, resp. opomenutie subjektu, ktorý porušuje právnu povinnosť. Právne relevantná škoda je majetková ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentnom, t. j. peniazmi a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Predpokladom na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je teda preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím (porušenie právnej povinnosti) a následkom (vzniknutou škodou). Škoda ani porušenie právnej povinnosti ešte nezakladajú zodpovednosť za škodu a tomu korelujúce právo na jej náhradu. Príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená (domnelá), ale musí byť bezpečne preukázaná, pričom povinnosť tvrdenia, bremeno tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno, týkajúce sa príčinnej súvislosti v civilnom procese, zaťažuje v zásade tú stranu, ktorej tvrdenie má byť preukázané, teda poškodeného. Vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť pritom bezpečne preukázaný a bezprostredný. Je teda úlohou poškodeného (žalobcu) v spore preukázať protiprávnosť konania a škodu, ale zároveň i skutočnosť, že medzi týmito predpokladmi je vzťah príčinnej súvislosti.

8. Súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.115,47 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi výškou škody určenou znaleckým posudkom (1.800,- eur) a plnením poskytnutým žalobkyni intervenientom na strane žalovaného (684,53 eur). Súd mal za to, že podnikateľský subjekt, ktorý vykonal opravu motorového vozidla žalobkyne vykonáva činnosť odborne a v súlade so štandardami a navyše v zmysle ustálenej praxe sa nemusí jednať o autorizovaný subjekt. K námietke žalovaného, že žalovanú sumu mala žalobkyňa požadovať od príslušnej poisťovne, súd konštatoval, že v zmysle ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka poškodený si môže uplatňovať právo na náhradu škody aj voči prevádzkovateľovi motorového vozidla (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32Cdo/283/2006). K námietke intervenienta na strane žalovaného, že žalobkyni neprislúcha úrok z omeškania, súd poznamenal, že žalobkyňa úrok z omeškania uplatnila v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého výška úrokov z omeškania je o 5,05 % percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Keďže žalobkyňa uhradila faktúru č. X/XXXX s dátumom splatnosti 09. marec 2015 včas a žalovaný si svoju povinnosť nesplnil, odo dňa nasledujúceho po dátume splatnosti tejto faktúry bol žalovaný v omeškaní. Podľa názoru súdu má práve nahlásenie poisťnej udalosti vplyv aj na posúdenie nároku na úroky z omeškania. Žalobkyňa 16. februára 2015 poisťnú udalosť intervenientovi na strane žalovaného nahlásila a na základe toho bola vykonaná aj obhliadka poškodeného vozidla. Preto súd považoval za právne irelevantné tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa konala najprv len s intervenientom a nie so žalovaným.

9. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s ustanovením § 262 ods. 1, ods. 2 CSP a priznal úspešnej žalobkyni proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

10. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, a to z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f), g) a h) CSP, teda, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne

rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tvrdil, že súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom priznal žalobkyni viac ako si uplatnila žalobou, čím nedôvodne prekročil návrh žalobkyne, pričom túto okolnosť v odôvodnení rozsudku nijako nevysvetlil, v dôsledku čoho je toto odôvodnenie vnútorne rozporné, nepreskúmateľné a nepresvedčivé. Zdôraznil, že nemá vedomosť o žiadnom podaní žalobkyne, ktoré by bolo možné posúdiť ako návrh na zmenu žaloby, ani o žiadnom uznesení súdu prvej inštancie, ktorým by súd zmenu žaloby pripustil, ale aj to, že v zápisnici o pojednávaní z 29. apríla 2021, na ktorom súd vyhlásil napadnutý rozsudok, je uvedený predmet konania zaplataenie 939,49 eur s príslušenstvom. V nadväznosti na to vzniesol námietku premlčania práva žalobkyne na zaplataenie sumy nad rámec sumy 939,49 eur s príslušenstvom uplatnenej žalobou, pretože k poistnej udalosti došlo 11. februára 2015 a faktúra za opravu poškodenia motorového vozidla žalobkyne bola vystavená 02. marca 2015. Rovnako za nesprávny považoval názor súdu prvej inštancie o výške škody spôsobenej dopravnou nehodou na majetku žalobkyne rovnajúcej sa sume vyčíslenej znaleckým posudkom, ktorá je podľa neho len hypotetickou hodnotou v prípade, ak by sa na opravu motorového vozidla použili originálne diely. Ak by bol žalobkyni povinný popri plnení poskytnutom jej poisťovňou vo výške 684,53 eur zaplatiť sumu 1.115,47 eur za okolností, keď oprávnené náklady na opravu jej motorového vozidla predstavovali len 1.616,82 eur, žalobkyňa by z tejto škodovej udalosti profitovala na jeho úkor. Vo vzťahu k nároku žalobkyne na úroky z omeškania ako nesprávnou hodnotil výšku istiny, z ktorej sa má úrok platiť a dátum, od ktorého súd priznal žalobkyni nárok na úroky z omeškania, keďže s podnikateľským subjektom, ktorý vykonal opravu poškodenia motorového vozidla nebol v žiadnom právnom vzťahu a o faktúre ním vystavenej žalobkyni nevedel. Domnieval sa, že by bolo v rozpore s princípom povinného zmluvného poistenia, ak by súd pripustil záver, že je v omeškaní so splnením záväzku, pokiaľ intervenient, ktorý mal za neho žalobkyni poskytnúť plnenie, v omeškaní nie je, pričom poukázal na ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka a na Zbierku stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2002. Trval na tom, že žalobkyňa nepreukázala skoršiu výzvu, ktorá by spĺňala podmienky kvalifikovanej upomienky podľa § 563 Občianskeho zákonníka a o nároku uplatňovanom žalobkyňou sa preukázateľne dozvedel až po tom, čo mu bola doručená žaloba. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že v nadväznosti na vyjadrenie intervenienta zo 16. apríla 2021, v zmysle ktorého intervenient na strane žalovaného sa stotožňuje so závermi znalca T. O. C., ktoré boli uvedené v predloženej znaleckom posudku č. XX/XXXX a na skutočnosť, že znalec v tomto znaleckom posudku potvrdil správnosť faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla č. X/XXXX z 02. marca 2018 s výnimkou položky označenej ako skúšobná jazda a za dôvodné považoval iba náklady na opravu vo výške 1.616,82 eur, jej nie je zrejmé, z akého dôvodu žalovaný namieta výšku ňou uplatneného nároku. Pokiaľ ide o námietku žalovaného týkajúcu sa príslušenstva pohľadávky a trov konania, v celom rozsahu sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie. Na základe uvedených skutočností žalobkyňa navrhla vo veci rozhodnúť v zmysle jej návrhu a uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

12. K vyjadreniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že aj samotná žalobkyňa vníma rozsudok súdu ako nesprávny z dôvodu, že jej súd priznal viac, ako si uplatnila v žalobe. Jeho odvolanie je plne súladné so stanoviskom intervenienta zo 16. apríla 2021, preto mu nie je zrejmé, v čom spočíva žalobkyňou tvrdený rozpor medzi jeho odvolaním a stanoviskom intervenienta. Napadnutý rozsudok je natoľko nepreskúmateľný, vnútorne rozporný, nepresvedčivý a arbitrárny, že je potrebné ho zrušiť v celom rozsahu.

13. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného písomne nevyjadrila.

14. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 CSP, v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia

rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné.

15. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

16. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

17. Hlavnou odvolacou námietkou žalovaného je, že súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom priznal žalobkyni viac ako si uplatnila žalobou, pričom túto okolnosť v odôvodnení rozsudku nijako nevysvetlil. Odvolací súd považuje túto námietku žalovaného za dôvodnú.

18. Odvolací súd má z obsahu spisu preukázané, že žalobkyňa sa žalobou voči žalovanému domáha zaplata 939,49 eur s príslušenstvom a v priebehu konania nedoručila súdu návrh na zmenu žaloby, ani súd prvej inštancie uznesením nerozhodol o pripustení zmeny žaloby. Vychádzajúc z týchto skutočností má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie pri svojom v poradí už druhom rozhodovaní o žalobe nebral do úvahy, že žalobkyňa sa žalobou voči žalovanému domáha zaplata 939,49 eur s príslušenstvom a zohľadňoval len skutočnosť, že znaleckým posudkom bola určená výška škody na sumu 1.800,- eur a intervenient na strane žalovaného uhradil žalobkyni časť tejto škody vo výške 684,53 eur.

19. Z uvedených dôvodov, keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie, odvolací súd I. výrok napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v časti o zaplata sumy 175,98 eur s príslušenstvom podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a) zrušil a konanie zastavil.

20. Zrušením I. výroku napadnutého rozsudku v časti o zaplata sumy 175,98 eur s príslušenstvom bola zmenená aj výška istiny, z ktorej po právoplatnosti tohto rozsudku žalovaný bude povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 10. marca 2015 do zaplata.

21. Čo sa týka dátumu, od ktorého bude žalovaný povinný platiť úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne, odvolací súd zdôrazňuje, že pre určenie tohto dátumu nie je rozhodujúce to, že žalovaný nebol v zmluvnom vzťahu s podnikateľským subjektom, ktorý vykonal opravu poškodenia motorového vozidla, ale rozhodujúce je to, že mal vedomosť o tom, že zapríčinil dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej došlo ku škode na motorovom vozidle žalobkyne a túto škodu bol povinný nahradiť. Za okolností, keď sa žalobkyňa nechcela dostať do omeškania s úhradou faktúry vystavenou podnikateľským subjektom, ktorý vykonal opravu poškodenia jej motorového vozidla tým, že by čakala na jej uhradenie žalovaným a žalovaný by ju v lehote splatnosti neuhradil, čím by zároveň žalobkyni škodu nenahradil, urobila tak sama a následne si tento svoj nárok voči žalovanému správne uplatnila žalobou.

22. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne dospel k záveru o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 939,49 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 10. marca 2015 do zaplata, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti I. výroku ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a ustanovením § 257 CSP tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bola čiastočne úspešná žalobkyňa, avšak odvolací súd ako dôvod hodný osobitného zreteľa hodnotil, že podanie odvolania žalovaným bolo

v značnej miere zapríčinené pochybením súdu prvej inštancie a ak by žalovaný odvolanie nepodal, žalobkyňa by sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).